

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพัฒนาการ รูปแบบ และวิธีการดำเนินกิจกรรม การสนทนาระหว่างพระสงฆ์กับนักท่องเที่ยว (กิจกรรม Monk Chat) ที่จัดขึ้น ณ วัดสวนดอก และวัดเจดีย์หลวง อําเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อศึกษาบทบาทของพระสงฆ์ที่มีต่อการท่องเที่ยว โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ การออกแบบสอบถาม ควบคู่กับวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ การสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ โดยมีขอบเขตการศึกษา คือ วัดสวนดอกและวัดเจดีย์หลวง ซึ่งเป็นสถานที่ตั้งของชุมชน Monk chat กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ พระสงฆ์ซึ่งเป็นสมาชิกชุมชน Monk Chat และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้าร่วมกิจกรรม Monk Chat

ผลการศึกษาพบว่า ชุมชน Monk Chat ของวัดสวนดอก และชุมชน Monk Chat ของวัดเจดีย์หลวง มีรูปแบบการดำเนินกิจกรรม Monk Chat ที่แตกต่างกันในด้านประเด็นการสนทนา และด้านการบริหารจัดการ ดังนี้ ด้านประเด็นการสนทนา ชุมชน Monk Chat ของวัดสวนดอก มุ่งเน้นสนทนาในประเด็นทางพุทธศาสนา เนื่องจากมีวัตถุประสงค์ที่ต้องการเผยแพร่พุทธศาสนา แก่ชาวต่างชาติ ส่วนชุมชน Monk Chat ของวัดเจดีย์หลวง จะสนทนาในประเด็นที่หลากหลาย เนื่องจากมีวัตถุประสงค์ที่ต้องการฝึกฝนภาษาอังกฤษ ในด้านการบริหารจัดการ ชุมชน Monk Chat ของวัดสวนดอก มีลักษณะที่เป็นระบบ เนื่องจากมีการกำหนดหน้าที่ให้แก่สมาชิกและแบ่งเป็นฝ่ายต่าง ๆ รวมถึงมีการกำหนดครรภ์เป็นปฎิบัติในการดำเนินกิจกรรม Monk Chat ของ สมาชิก อีกทั้งในการดำเนินงานของชุมชนนี้ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ในด้านงบประมาณและสถานที่ตั้งชุมชน ในขณะที่การบริหารจัดการของชุมชน Monk Chat วัดเจดีย์หลวง มีลักษณะไม่เป็นระบบ เพราะไม่มีการกำหนดหน้าที่ และกำหนดครรภ์เป็นปฎิบัติกิจกรรม Monk Chat ที่ชัดเจนให้แก่สมาชิก อีกทั้งไม่มีงบประมาณสนับสนุนและไม่มีสถานที่ตั้งชุมชนที่เหมาะสมในการปฏิบัติกิจกรรม Monk Chat ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชุมชน Monk Chat ของวัดสวนดอก มีรูปแบบการดำเนินกิจกรรมที่ชัดเจนและเป็นระบบ รวมถึงเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมากกว่าชุมชน Monk Chat ของวัดเจดีย์หลวง ซึ่งจากลักษณะการดำเนินกิจกรรม และการบริหารจัดการที่แตกต่างกันของชุมชน Monk Chat วัดสวนดอก และชุมชน Monk Chat วัดเจดีย์หลวง ทำให้ชุมชน Monk Chat ของวัดเจดีย์หลวง ประสบปัญหาจากการดำเนินกิจกรรม Monk Chat มากกว่าชุมชน Monk Chat ของวัดสวนดอก

การศึกษาครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นว่า กิจกรรม Monk Chat ได้ทำให้พระสงฆ์มีบทบาทสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวในล้วนของนักท่องเที่ยวประเภทเดินทางท่องเที่ยวด้วยตัวเอง ซึ่งบทบาทของพระสงฆ์ในกิจกรรม Monk Chat ได้สร้างประโภชน์ต่อการท่องเที่ยว โดยเป็นการสร้างประสบการณ์ใหม่ทางการท่องเที่ยวให้แก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเกิดความพึงพอใจที่ได้เรียนรู้ในเรื่องราวทางพุทธศาสนา ซึ่งถือเป็นความรู้ใหม่สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ อีกทั้งยังสร้างประโภชน์ต่อพุทธศาสนา โดยเป็นการเผยแพร่พุทธศาสนาแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และช่วยแก้ไขปัญหาการประพฤติตัวไม่เหมาะสมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ทั้งนี้ กิจกรรม Monk Chat ส่งผลให้พระสงฆ์ได้แสดงบทบาทด้านการท่องเที่ยวในการเป็นผู้เชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับพุทธศาสนาเข้าด้วยกัน ซึ่งก่อให้เกิดรูปแบบของการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมพุทธศาสนา อันเป็นการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาหาความรู้ด้านศาสนา

The objectives of this study were to investigate the development of the Monk Chat program, its format and conversational activities between the monks and the tourists held at Suan Dok and Chedi Luang temples, Amphur Muang, Chiang Mai. The roles of monks in tourism were also studied. This was a quantitative and qualitative study. The data was collected using questionnaires, interviews and observation at both temples where the Monk Chat Clubs were situated. The main informants were the monks and the tourists joining the program.

It was found that there were differences both in topics of conversation and management between the designated temples. While Suan Dok temple focused on religious topics aiming to educate foreigners, Chedi Luang temple offered a greater varieties of topics aiming at improving the monks' English speaking skill. In terms of management, the former's was systematic with specified roles of members, division of job specification and governing regulations. The site, as well as financial support, were provided by Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Chiang Mai campus. On the other hand, the latter had no clear specifications in any aspects mentioned. That was why Suan Dok's Monk Chat Club was better known among foreign tourists. Furthermore, the Chedi Luang's faced more managerial problems.

This study clearly demonstrates the roles of monks in tourism especially for the self management category. The Monk Chat program has provided a new experience in learning about Buddhism to foreign tourists. The program has also helped spread the faith and correct the tourists' improper conducts. All in all, the program has enabled the monks to have an active role in joining together tourism and Buddhism. The obvious result is Buddhism promoting type of tourism.